

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelæ Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1648

§. 1. De naturâ maris Caspij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13147

§. 6. De Euxini Maris diuisione.

PARTEM Euxini Mæotida dixisse veteres, pluribus apud Stu-
chium leges. Reliquum in duas partes secernitur : quare de eo
Strabo lib. 2. dixit hoc mare τρίπον πνα διθάλατον per duo Pro-
montoria, Cornu Arietis in Tauricâ Chersoneso, & Carambin in Asiam
Minori, leuamque appellari Πέλαγος τρόσισπεγν, dextram τὸ Εὔον.
Et quia minus excurrit Carambis quam Cornu Arietis, idè dicitur
ab antiquis non malè repræsentare formam arcus Scythici; de
quo vide Strabonem lib. 2.

CAPVT DECIMVM.

De Mari Caspicio.

NOMEN habet à Caspiis populis, diciturque etiam ab Hyrcanis Hyrcanum. Non minus fuisse quam Ponticum Clitar-
chus docet apud Plinium lib. 6. cap. 13. Ptolemæi positiones euin-
cunt amplius esse. Agrippa apud Plinium in longitudinem ad
cccc xc. millia passuum, in latitudinem ad cccxc. porrigit.
De ambitu non audet statuere Plinius, & in numerum passuum,
quem ex aliis affert, dubio procul error irrefit.

§. 1. De naturâ Caspij Maris.

QVINQUE de naturâ huius maris Philosophi, & Geographi
obseruant.

Primum : eius aquam dulcem esse: Ita Plinius lib. 6. cap. 17. qui
citat eius rei testes Alexandrum Magnum, & Varronem. Idem
quoque Solinus cap. 22. Ideoque dicebatur eius ὑδωρ ὑπέργλυκον.

Secondum: serpentes aluisse : sic Polycletus apud Strabonem.
Curtius lib. 7. cap. 7. Diodorus Sic. lib. 17. qui addit illos ingentes
esse.

Tertium: pisces colores à nostris differre : ita Diodorus, & Curtius.

Quartum: inereditus esse bellumsum, sic Melalib. 3. cap. 5. Bellum
magis quam cetera refertum, ideoque minus nauigabile.

Q. iij

Quintum, & ceteris reciprocis concitari; quod unus lib. 7. Curtius afferuit.

§. 2. *Vtrum hoc Mare sit à reliquis separatum.*

REFUTABIMVS superius eorum opinionem qui cum Scythico mari Caspium coniunxerunt, siue per angustum frenum, ut plerique veterum, siue per occultum meatum, ut Eustathius. Sed duobus aliis modis iunctum, aliis maribus Antiqui crediderunt.

Primus est connecti Oceano Septentrionali per Fluvium Araxum melius forte Taxartum: quia is fluvius, utriusque maris nexus, alluere dicitur regionem Massageterarum, & duos habere fontes, quorum unus influit in mare Septentrionale, alias in Caspium. Ita Strabo libro xi. Sed hoc falsum esse in Tartariā videbitur.

Secundus modus connecti Caspium cum Euxino per Paludem Maeotidem. Meminit eius Curtius lib. 7. cap. 7. meminit & Strabo, & huius erroris causam refundit in ambitionem Macedonum Regi suo domitum orbem arrogare volentium. Certè etiam de re dubitasse Alexandrum ex Arriani 7. constat, ubi ait Regem destinasse Heraclidem quendam, qui de iis quereret. De mendaciis Paracclon non est quod hic iterum conqueramur.

§. 3. *De divisione Maris Caspij.*

IN quatuor partes distributum est; quarum ex veteribus elicio nomina Scythicum, Albanum, Caspium, Hyrcanum.

SCYTHICVM dicitur eius pars ab ostio Rhymni Fl. Orientem versus ex Pomponio Melâ lib. 3. cap. 5. Sed melius ex Plinio lib. 6. cap. 13. extenditur ad Albaniam.

ALBANVM affundit toti Albaniæ, ut ex disertis Plinij verbis eodem loci constit.

CASPIVM ex mente Melæ, & Plinij à Cyro fluo limite Albaniæ, & Mediae procedit Hyrcaniam versus. Plinius, à Cyro Caspium mare incipit vocari.

HYRCANVM denique occupabat partem respondentem Rhymni fluminis ostiis, ad Orientis ultimum recessum. Sic intelliges quoad ait Mela; *Contra os ipsum in Hyrcanum;* videlicet ab limite Occidentali Hyrcaniam, qui respondeat Rhymni fluij ostio.